

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 12.

1857

EN ΑΘΗΝΑΙΣ 20 Μαΐου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Διατάγματα. 1) Περί ανακλήσεως εις ενέργειαν του καταλυματίου Ν. Χρυσοχέρη. — 2) Περί μεταθέσεως αξιωματικών της όροφυλακής εις το πεζικόν. — 3) Όμοίως του λοχαγού 2 τάξεως Γ. Κουτζούμπα εις το πεζικόν. — 4) Περί ανακλήσεως εις ενέργειαν του υπομοιράρχου Ι. Νικολάου. — 5) Όμοίως του υπεπιμελητού Γ. Παπαδάκη εις ενέργειαν. — 6) Περί χαρακτηρισμού ταγματάρχου. — 7) Περί οριστάσεως εμπορικής πανηγύρεως εις θέσιν Σκληροῦ του δήμου Κρίσης. — 8) Περί μεταθέσεως της πρωτεύουσας του δήμου Πτελεατών από Πτελεού εις Σούρπην. — 9) Περί επέκτασεως του δημοτικού δασμού εις τον δήμον Άμβρακίας. — 10) Όμοίως εις τον δήμον Πατρέων. — Έσωτερικός κανονισμός των Ίεραϊκῶν Σχολείων. — Ένδεικτικόν περί δημοσιεύσεως Νόμου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ανακλήσεως εις ενέργειαν του καταλυματ. Ν. Χρυσοχέρη.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έπι τῇ προτάσει του Ήμετέρου Ύπουργού των Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν και διατάττομεν.

Ανακαλείται εις ενέργειαν ο καταλυματίας τάγματος 2 κλάσεως Νικόλαος Χρυσοχέρης, διοριζόμενος εις το κατά την Άργολίδα ιπποφόρβιον, αντί του καταλυματίου τάγματος 2 κλάσεως Άρσινείδου Μερχάτη, μετατιθεμένου εις το ά. σύνταγμα του πεζικού, ως βοηθού.

Εις τον Ήμέτερον Ύπουργόν των Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις του παρόντος Διατάγματος.

Έν Αθήναις, τῆν 4 Ἀπριλίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΖ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί μεταθέσεως αξιωματικῶν τῆς όροφυλακής εις το πεζικόν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Προτάσει του Ήμετέρου Ύπουργού των Στρατιωτικῶν μεταθέτομεν εις το όπλον του πεζικού τους υπολοχαγούς Άγγελῆν Σούλιον, και Κωνσαντῖνον Διαλέτην,

και τους άνθυπολοχαγούς Δημήτριον Κασνέζην, και Λεονάρδον Βούλγαρην, των διαλυθέντων ταγμάτων τῆς όροφυλακής, και κατατάττομεν αὐτούς όριστικῶς εις το 3 τάγμα των άκροβολιστῶν.

Εις τον Ήμέτερον Ύπουργόν των Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις του παρόντος Διατάγματος.

Έν Αθήναις, τῆν 4 Ἀπριλίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΖ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί μεταθέσεως του λοχαγού 2 τάξεως Γ. Κουτζούμπα εις το πεζικόν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προτάσει του Ήμετέρου Ύπουργού των Στρατιωτικῶν, μεταθέτομεν εις το όπλον του πεζικού τον λοχαγόν 2 τάξεως Γεώργιον Κουτζούμπαν των διαλυθέντων ταγμάτων τῆς όροφυλακής, και κατατάττομεν αὐτόν όριστικῶς εις το 3 τάγμα των άκροβολιστῶν.

Εις τον Ήμέτερον Ύπουργόν των Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις του παρόντος Διατάγματος.

Έν Αθήναις, τῆν 4 Ἀπριλίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΖ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνακλήσεως εἰς ἐνέργειαν τοῦ ὑπομοιράρχου
I. Νικολάου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιω-
τικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀνακαλοῦμεν εἰς ἐνέργειαν τὸν ἐν ἀργία ὑπομοι-
ράρχον Ἰωάννην Νικολάου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ἰπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνα-
τίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 11 Ἀπριλίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΖ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνακλήσεως τοῦ ὑπεπιμελητοῦ Γ. Παππαδάκη
εἰς ἐνέργειαν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν,
ἀνακαλοῦμεν εἰς ἐνέργειαν τὸν ἐν ἀργία ὑπεπιμελητὴ
Γεώργιον Παππαδάκην, διορίζοντες αὐτὸν ἀρχηγὸν τοῦ
Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ἰπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνα-
τίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Ἀπριλίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΖ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ χαρακτηρισμοῦ ταγματάρχου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργοῦ τῶν Στρατιω-
τικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Χαρακτηρίζομεν ταγματάρχην τὸν μοίραρχον τῆς
χαραφλακῆς Ἀναστάσιον Πηέσσον.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ἰπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνα-
τίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. ΣΜΟΛΕΝΤΖ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ πωτάσεως ἐμπορικῆς πτηνῆς εἰς θέσιν Σκληρῆ
τοῦ δήμου Κρίσεως.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Ἰπουργῶν.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου π. ε.
πράξιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Παρνασσίδος, ὡς καὶ
τὴν ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου ε. ε. ὁμοίαν τοῦ συμβουλίου
τοῦ δήμου Κρίσεως, ἐγγρίνομεν τὴν σύστασιν ἐπιπέρας
ἐμπορικῆς πτηνῆς εἰς θέσιν Σκληρῆ τοῦ δήμου
τούτου, ἀρχομένης τὴν 27 καὶ ληγούσης τὴν 31 Ἀυ-
γούστου ἐκάστου ἔτους.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργῶς θέλει
δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθῆναις, τῆ 15 Ἀπριλίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταθέσεως τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Πτελεατῶν
ἀπὸ Πτελεοῦ εἰς Σούρπην.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ δήμων
νόμου καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβου-
λίου τοῦ δήμου Πτελεατῶν καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμ-
βουλίου Φθιώτιδος ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ
τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ δια-
τάττομεν.

Ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου Πτελεατῶν μετατίθεται
ἀπὸ τοῦ Πτελεοῦ εἰς Σούρπην.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργῶς θέλει
δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθῆναις, τῆ 22 Ἀπριλίου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ εἰς τὸν δῆμον
Ἀμβρακίας.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμ-
βρίου 1847 ΕΠ'. περὶ δημοτικῶν φόρων Νόμου, ἐπὶ τῆς
προτάσεως τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργῶν
καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμ-
βουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δῆμον Ἀμβρακίας νὰ ἐπεκτείνῃ
ἐπὶ τριετίαν τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικῶν δασμῶν
ἐφ' ὅλων τῶν πρὸς ἔσωτερικὴν κατανάλωσιν αὐτοῦ εἰσα-
γομένων ἐμπορευμάτων, εἰς τὸν ὅρον τῶν δύο τοῖς
ἐκατὸν πρὸς ἐκτέλεσιν δημοτικῶν τιμῶν ἔργων.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἰπουργῶς θέλει
δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθῆναις, τῆ 2 Μαΐου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ κατὰ τὸν δῆμον Πατρῶν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Ι Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1847 ΕΗ'. περὶ δημοτικῶν φόρων Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν ἔσωτερικῶν Ἰπουργοῦ, καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἡμετέρου Ἰπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνομεν νὰ παραταθῆ μέχρι τέλους τοῦ 1858, ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ἀπριλίου 1856 ἐπεκταθεὶς δημοτικὸς δασμὸς κατὰ τὸν δῆμον Πατρῶν, ἐφ' ὧν τῶν εἰς αὐτὸν εἰσκομιζομένων ἐμπροσθέντων, εἰς τὸν ὅρον τοῦ ἡμίσεως τοῖς ἑκατὸν, πρὸς ἐκτέλεσιν δημοφελῶν τινῶν ἔργων.

Ἡ εἰσπραξίς τοῦ εἰς 1|4 τοῖς ἑκατὸν προσδιωρισμένου δασμοῦ ὑπὲρ τοῦ νοσοκομείου τῶν Πατρῶν θελεῖ ἀναβληθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν ἔσωτερικῶν Ἰπουργὸς θελεῖ δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἀθήνησι, τὴν 2 Μαΐου 1857.

Ο Θ Ω Ν

Α. Γ. ΒΟΥΓΑΡΗΣ.

Ἀριθ. 2,689.

Ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ κατὰ τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1856 ἐκδοθὲν Βασιλικὸν Διάταγμα περὶ κανονισμοῦ τῶν Ἱερατικῶν σχολείων, καὶ ἰδίως τὰ ἀρθρ. 5, 6 καὶ 27 αὐτοῦ, πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ Διατάγματι διατασσόμενων μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Ἱερατικῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὀρίζομεν τὰ ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ διατάξεως τῆς ἐν τοῖς Ἱερατικῶν σχολείοις διδασκαλίας.

Ἄρθρ. 1. Ἐκαστὸν Ἱερατικὸν σχολεῖον ἐκ τεσσάρων πρὸς τὸ παρὸν σύγκειται τάξεων, καὶ ἐνιαύσιος ἐν ἑκάστῃ αὐτῶν ἢ τῶν μαθημάτων περίοδος ὀρίζεται.

Ἄρθρ. 2. Αἱ τάξεις αὗται διδάσκονται τὰ ἐν τῷ μνησθέντι Διατάγματι ὀρισμένα μαθήματα κατὰ τὴν ἑξῆς σειράν.

Ἡ πρώτη τάξις, ἥτοι κατωτάτη, διδάσκεται.

Α. Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 13, ἥτοι γραμματικὴν, τὸ τυπικὸν αὐτῆς μέρος μετὰ τῶν κυριωτέρων κανόνων καὶ μετὰ γραπτῶν εἰς αὐτὸ ἀσκήσεων, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 4.—Ἐξηγήσιν ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας καὶ μάλιστα τοῦ Χρυσοστόμου, ἐκ τῆς Αἰλιανοῦ ποικίλης ἱστορίας, ἐκ τῶν ἀποφθεγμάτων τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἐκ τῶν Γνωμικῶν κατ' ἐκλογὴν ἐξ αὐτῶν ἠθικῶν γνωμικῶν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 9. Ἡ ἐξήγησις δὲ ἀρχομένη τὸ πρῶτον ἐξ ἀπλῶν προτάσεων καὶ περιόδων προβαίνει εἰς συνθετώτερον βαθμικὸν λόγον, καθ' ὅσον αἱ μαθηταὶ προχωροῦσι, καὶ ἐπὶ τέλους γίνεται εἰς ἀκέραια κεφάλαια, βιβλία ἢ λόγους, ἀλλ' εὐλήπτους καὶ κατάλληλους διὰ παιδῶν ὕλην περιέχοντας.

Β'. Σύντομον ἱερὰν ἱστορίαν διακροῦσαν καθ' ὅλην τὴν χειμερινὴν ἐξαμηνίαν, δεικνυομένων συγχρόνως ἐν πίνακι τῶν ἐν αὐτῇ μνημονευομένων τόπων· τὴν δὲ θερινὴν ἐξαμηνίαν, σύντομον ἱερὰν κατήχησιν, ἑκατέραν ὥρας καθ' ἑβδομάδα 6.

Γ'. Πολιτικὴν γεωγραφίαν, τὴν τῆς Ἑλλάδος ὡς λεπτομερέστερον, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Δ'. Ἐκ τῆς ἀριθμητικῆς τὰς τέσσαρας πράξεις τῶν ἀπλῶν καὶ μικτῶν ἀριθμῶν καὶ τὰ κοινὰ κλάσματα. ὥρας καθ' ἑβδομάδα 2.

Ε'. Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Ἡ δὲ δευτέρα τάξις διδάσκεται·

Α. Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 13, οὕτω· τοὺς λοιποὺς τῆς γραμματικῆς κανόνας μετὰ τῶν ἐξαιρέσεων καὶ ἀνωμαλιῶν, καὶ τὸ περὶ παραγωγῆς καὶ συνθέσεως λέξεων, μετὰ γραπτῶν ὡσαύτως ἀσκήσεων εἰς τὰ μέρη ταῦτα τῆς γραμματικῆς, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 4. Ἐξηγήσιν ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας, Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου, ἐκ τῆς Κύρου Ἀναβάσεως τοῦ Ξενοφῶντος, ἐκ τῶν γεωγραφικῶν τοῦ Στράβωνος καὶ ἐκ τοῦ Διοδώρου, κατὰ πρόσφορον ἐξ αὐτῶν ἐκλογὴν κεφαλαίων, βιβλίων ἢ λόγων, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 9.

Β'. Ἱερὰν, ἥτοι τῶν ἁγίων τόπων, γεωγραφίαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 5.

Γ'. Καθολικὴν ἱστορίαν, πραγματευομένην περὶ μὲν τῶν ἄλλων ἔθνῶν συνοπτικώτερον, περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἐκτενέστερον, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 4.

Δ'. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀριθμητικῆς ἕως τέλους, καὶ κατόπιν προβλήματα πρὸς ἐπανάληψιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἀριθμητικῶν κανόνων ἀπ' ἀρχῆς, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 2.

Ε'. Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Ἡ δὲ τρίτη τάξις διδάσκεται·

Α'. Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 13, οὕτω· στοιχειώδεις συντακτικὸν μετὰ συντόμου θεματικῆς γραφίας, πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν συντακτικῶν κανόνων, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 4.

Ἐξηγήσιν ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας Χρυσοστόμου, Βασιλείου καὶ Γρηγορίου, ἐκ τοῦ Ξενοφῶντος· ἐκ τοῦ Ἰσοκράτους καὶ τοῦ Ἐπικτήτου, ἐλεγχομένων ἐς αὐτῶν λόγων, βιβλίων καὶ κεφαλαίων ἀρμυδίων εἰς τὰς δυνάμεις καὶ τὴν κλήσιν τῶν μαθητῶν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 9.

Β'. Διεξοδικήν ἱερὰν ἱστορίαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 5.

Γ'. Διεξοδικήν ἱερὰν κατ' ἡμέραν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 5.

Δ'. Τὰς ἀναγκαιότερας γνώσεις ἐκ τῆς μαθηματικῆς καὶ φυσικῆς γεωγραφίας, ὥραν καθ' ἑβδομάδα 1.

Ε'. Στοιχειωδῶς τὰς ἀναγκαιότερας ὡσαύτως τῆς φυσικῆς γνώσεως, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 2.

ΣΤ'. Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Ἡ δὲ τετάρτη τάξις, οὐσα καὶ ἡ ἀνωτέρα πρὸς τὸ πικρὸν, διδάσκεται.

Α'. Ἐξήγησιν ἐκ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας, Χρυσόστομου, Βασιλείου καὶ Γρηγορίου, ἐκ τοῦ Ἰσοκράτους, ἐκ τῶν παραλλήλων τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἐκ τοῦ Πρόποτου, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 9.

Β'. Πλήρη ἀλλ' εὐσύνοπτον ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν ἐν ἧ, λαμβάνων ὁ διδάσκαλος ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκ τῶν διαφόρων κίβητων, θέλει ἐκθέσει συντόμως, ἀλλὰ σαφῶς, τὰ ἱερὰ ἐπεισὶ τῆς ἐκκλησίας δόγματα, πρὸς αἱ ἱστορούμενα κίβητες ἀντιβαίνουν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 6.

Γ'. Ἐρμηνείαν τῶν θείων Γραφῶν μετὰ σύντομον ἐκ αὐτὰς εἰσαγωγὴν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Δ'. Κατὰ Χριστὸν ἠθικὴν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Ε'. Τελετουργικὸν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 2.

ΣΤ'. Στοιχειωδῆ γεωπονίαν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 2.

Ζ'. Ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν, ὥρας καθ' ἑβδομάδα 3.

Ἄρθρ. 3. Ὅταν, προϊόντος τοῦ χρόνου, ὀριστικῶς κριθῇ ἀναγκαία ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἀνωτέρων ἔτι μαθημάτων ἐν τοῖς ἱερατικαῖς σχολαῖς, καὶ ἡ προσθήκη ἐπομένως ἐκ αὐτοῖς πέμπτης τάξεως, κατὰ τὴν ἐννοιαν τοῦ τελουταίου εἰσαγωγίου τοῦ 5 ἄρθ. τοῦ ἀνωτέρου μνημονευθέντο βασιλικοῦ Διατάγματος, τότε διαταχθήσονται τῆς τάξεως ταύτης τὰ μαθήματα καὶ αἱ πρὸς διδασκαλίαν αὐτῶν ὥραι.

Ἄρθρ. 4. Καθ' ὅλας τὰς τάξεις ἡ τῶν ἱερῶν μαθημάτων διδασκαλία δὲν πρέπει νὰ προτίθεται ἀπλῶς τῇ κνήπτει πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν θείων ἀληθειῶν, ἀλλὰ συνάμα τὸ βαθῆς ἐγκολάπτειν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰς ἄλλας χριστιανικὰς ἀρετὰς· διότι ἐκ θρησκευτικῆς ἐκπαιδεύσεως τοιαύτης προσδοκᾶται ἡ μέρψοις ἀξίων τῆς ἐκκλησίας λειτουργῶν καὶ ἠθικῶ τοῦ λαοῦ διδασκάλων.

Ἡ δὲ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης διδασκαλία γίνεται μετὰ παραλληλισμοῦ πάντοτε πρὸς τὴν καθ' ἡμᾶς, τὴν μὲν ἵνα εὐκολώτερον τὰ ἐκείνης κατανοῶνται, τὴν δὲ ἵνα πλουτίζηται καὶ ἐπὶ τὸ τελειότερον βαθμῆδὸν διαπλάσσεται ἡ ἡμετέρη· οἱ δὲ ἐν ἐκάστη τάξει ὀριζόμενοι πρὸς ἑρμηνείαν συγγραφεῖς, οἷοι ὕραθεν καὶ ἐκκλησιαστικοί, ἀλλοτίζονται κατ' ἕτος.

Ἐκ δὲ τῶν μαθημάτων τὰ τε διηγηματικὰ, καὶ ἕσα ἀλλὰ ἀπὸ μνήμης λέγονται, δὲν πρέπει ν' ἀποστηθίζονται παρα τῶν μαθητῶν κατὰ λέξιν, εἰς τὰς ἀνωτέρας μάλιστα τάξεις, ἀλλ' οἱ διδάσκοντες, ἐξετάζοντες εἰς αὐτὰ τοὺς μαθητὰς, ὀφείλουσι νὰ συνειθίζωσιν αὐτοὺς, εἰς τὸ ἀποκρυσθῆναι κατ' ἐννοιαν διὰ φράσεων ἰδίων· διότι οὕτω πραγματικῶς βεβαιῶνται ἂν τὸ διδαχθὲν μάθημα ἐνενοῦσιν ὑπ' αὐτῶν, ἢ εὖ γυμνάζεται δὲ ὁ νοῦς καὶ ἀποκρυσ-

ται κατὰ μικρὸν ἢ τόσον ἀναγκαία ἕξις τῆς ἐλευθέρως τῶν ἰδεῶν ἐκδόσεως.

Προσέτι, ἐπειδὴ ἡ ὀρθὴ καθαρὰ καὶ ἐλευθέρως ἀνάγνωσις καὶ ἀπαγγελία εἶναι εἰς ἱερεῖς ἀπαραίτητος, οἱ διδάσκοντες ὀφείλουσι πικρὴν ἐπιμέλειαν, ὅπως οἱ μαθηταὶ ἀποκτήσωσι βαθμῆδὸν τοιαύτης ἀναγνώσεως καὶ ἀπαγγελίας ἕξιν. Ὅθεν ὀφείλουσι νὰ προσέχωσιν εἰς τοῦτο κατὰ τε τὰ καθημερινὰ μαθήματα, καὶ ὅποτε ἄλλοτε οἱ μαθηταὶ ἀναγινώσκουσιν ἢ ἀπαγγέλλουσιν.

Ἄρθρ. 5. Καθ' ὥρας ὑπὸ τοῦ σχολάρχου ὀριζόμενας αἱ ἐν τρεῖς κατώτεροι τάξεις γυμνάζονται δις τῆς ἑβδομάδος ἐν τὴν καλλιγραφίαν, ἢ δὲ ἀνωτέρας εἰς τὸ συνθέσει ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γλώσσῃ συντάττουσα διηγήματα, ἐπιστολάς ἢ λογίδια, ὧν τὸ θέμα, ἐκκλησιαστικὴν ἢ ἠθικὴν πάντοτε ὑπόθεσιν ἔχον, δίδεται ὑπὸ τοῦ σχολάρχου. Ταῦτα δὲ τὰ γυμνάσματα, καλῶς ἐξετασθέντα καὶ διορθωθέντα, ἀναγινώσκονται ἢ ἀπαγγέλλονται ἐνώπιον τῶν διδασκάλων ἐν τῇ τοῦ σχολείου αἰθούσῃ ἐν κατὰ Κυριακὴν ἢ ἄλλην τινὰ ἑορτήν, μετὰ τὴν λειτουργίαν, ὑπὸ τοῦ συντάξοντος αὐτὸ ὀριζόμενου διὰ κλήρου. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν ἢ ἀπαγγελίαν τοῦ γυμνάσματος, οἱ συνταξίωται τοῦ κάμνουσιν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις πρὸς αἱ ὁ μαθητῆς ἀποκρίνεται, σπουδάζων νὰ λύσῃ τὰς ἐνοστάσεις. Ἡ περὶ τοῦτου συζήτησις γίνεται μετὰ τάσης τῆς εὐσημιοσύνης, οἱ δὲ διδάσκαλοι ἀποφασίζουσιν ἐπὶ τέλους τίς ὁ τὸ δίκαιον ἔχων.

Ἄρθρ. 6. Πάντων ἐν γένει τῶν μαθημάτων ἡ διδασκαλία γίνεται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐγκρινόμενα εἰδικῶς διὰ τὰ σχολεῖα ταῦτα διδακτικὰ βιβλία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῆς ἐν τοῖς ἱερατικαῖς σχολαῖς τάξεως, ἐν ζ' καὶ ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν καθιόντων τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 7. Οἱ μαθηταὶ ἐγείρονται τῆς κλίνης εὐτάτως διὰ κωδωνοκρουσίας, ἀπὸ μὲν τῆς 1 Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου τὴν πέμπτην πρωϊνὴν ὥραν, ἀπὸ δὲ τῆς 1 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Αὐγούστου τὴν τετάρτην πρωϊνὴν ὥραν ὀφείλουσι δὲ ἐντὸς ἡμισείας ὥρας νὰ πικρῶσι, κτενισθῶσι καὶ ἐνδυθῶσιν ἕτοιμοι δὲ γενόμενοι ὑπέρχονται ἅπαντες εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ σχολείου, ἵνα σημάνῃ, ἵνα παρασταθῶσιν εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀναγινώσκοντες δὲ τοῦ ὄρθρου, δίδεται αὐτοῖς τὸ ἀκράτισμα, καὶ μετὰ τοῦτο εἰσερχόμενοι εἰς τὰ σπουδαστήρια ἀρχονται τῆς μελέτης τῶν μαθημάτων, καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος.

Ἄρθρ. 8. Αἱ παραδόσεις γίνονται ἀπὸ τῆς ὀγδόης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης, καὶ μετὰ μεσημέριαν ἀπὸ τῆς δευτέρας μέχρι τῆς πέμπτης. Ὄφειλε δὲ ἕκαστος τῶν διδασκάλων νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν ἑδραν τοῦ ἀκριβῆς τὴν ὀρισμένην πρὸς παράδοσιν ὥραν, ἢ κωλυόμενος ὑπὸ νόσου ἢ ἄλλης τινὸς κατεπειγουσῆς ἀνάγκης νὰ γνωστοποιῇ τοῦτο ἐγκαίρως τῷ σχολάρχῳ.

Ἄρθρ. 9. Μικρὸν πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς παραδόσεως ἕκαστος μαθητῆς εἰσέρχεται εἰς τὸ ἀκροατήριον τῆς οἰκίας τάξεως, εὐτρεπισμένος, φέρων μετ' ἑαυτοῦ τὰ ἀνα-

γκαῖα βιβλία καὶ τὴν γραφικὴν ὕλην, καὶ καταλαμβάνων τὴν θέσιν τοῦ περιμένει ἡσυχος καὶ εὐτακτος τὸν διδάσκαλον, πρὸς ὃν εἰσερχόμενον καὶ ἀναχωροῦντα ἀπονεμουσι τὸ ὀφειλόμενον σέβας, ὑπανιστάμενοι. Εἰς οὐδένα συγχωρεῖται νὰ λείψῃ ἐκ τῆς παραδόσεως, εἰ μὴ τυχὸν δι' ἀσθένειαν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ ἀμέσως εἰς τὸν προϊστάμενον· οὔτε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἀκροατηρίου πρὸ τοῦ τέλους τοῦ μαθήματος, εἰ μὴ τυχὸν διὰ φυσικὴν ἀνάγκην.

Ἄρθρ. 10. Κατὰ τὴν γινομένην διακοπὴν τῶν παραδόσεων, περὶ ἧς τὸ 8 ἄρθρ. ὀρίζει, οἱ μαθηταὶ ἀριστῶσιν ἡσυχως καὶ εὐτάκτως εἰς τὸν ὠρισμένον δι' ἕκαστον τῶν καθημένων, καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν κατὰ σειρὰν, ὑπὸ τοῦ σχολάρχου δικτασσομένοι, ἀναγινώσκει ἐν καιρῷ τοῦ ἀρίστου εἰς ἐπίκουρον πάντων μέρος ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, ἢ εἰς ἄγιον, ἢ ἄλλο τι ὠφέλιμον. Μετὰ δὲ τὸ ἀριστον περιπατοῦσιν οἱ μαθηταὶ ἐντὸς τῆς αὐλῆς τοῦ καταστήματος, ἢ ἐξέρχονται εἰς περίπατον κατὰ τὴν χειμερινὴν ἐξαμηνίαν, ὀδηγούμενοι πάντοτε ὑπὸ τινος τῶν διδασκάλων.

Ἄρθρ. 11. Τὴν πέμπτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν ψάλλεται ὁ ἑσπερινός, καὶ μετὰ τοῦτον οἱ μαθηταὶ ἀπέρχονται κατὰ τὴν θερινὴν ἐξαμηνίαν εἰς περίπατον ἐκτὸς τῆς πόλεως, συνοδευόμενοι πάντοτε ὡσαύτως ὑπὸ τινος τῶν διδασκάλων.

Ἄρθρ. 12. Ὁ δεῖπνος γίνεται κατὰ μὲν τὴν χειμερινὴν ἐξαμηνίαν περὶ τὴν ἕκτην ἑσπερινὴν ὥραν, κατὰ δὲ τὴν θερινὴν περὶ τὴν ὀγδόην, καὶ μετ' αὐτὸν ἡ τοῦ ἀποδείπνου προσευχή. Κατακλίνονται δὲ οἱ μαθηταὶ τὴν μὲν πρώτην ἐξαμηνίαν περὶ τὴν δεκάτην νυκτερινὴν ὥραν, τὴν δὲ δευτέραν περὶ τὴν ἐνάτην. Πρὸ τῆς τραπέζης καὶ μετὰ τὴν τράπεζαν γίνεται ἐκάστοτε ἐπ' αὐτῇ ἡ συνήθης εὐχὴ καὶ εὐχαριστία.

Ἄρθρ. 13. Καθ' ἐκάστην πρωτὰν ἀναγινώσκειται ἐν τῷ ἱερῷ ναφῷ τοῦ σχολείου ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ ἡ πρώτη ὥρα, παρόντων πάντων τῶν μαθητῶν καὶ τῶν διδασκάλων· τὴν δὲ μεγάλην τεσσαρακοστὴν ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι μετὰ τοῦ ἑσπερινοῦ περὶ τὴν δωδεκάτην ὥραν, μετὰ τὴν παῦσιν τῶν παραδόσεων καὶ πρὸ τοῦ ἀρίστου· Κατὰ πᾶσαν δὲ κυριακὴν καὶ ἑορτὴν τελεῖται μετὰ τὸν ὄρθρον ἡ θεία λειτουργία, τὸν μὲν χειμῶνα περὶ τὴν ὀγδόην, τὸ δὲ θέρος περὶ τὴν ἐβδόμην ὥραν, καὶ παρίστανται εἰς αὐτὴν πάντες.

Ἄρθρ. 14. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ἀναγινώσκειται ἐκ τῶν κυριακοδρομίων ἢ ἐρμηνεία τῆς τοῦ εὐαγγελίου, ἢ τῆς τοῦ ἀποστόλου τῆς ἡμέρας περικοπῆς, ὅταν δὲν γίνεται ἄλλη τις διδασχὴ παρὰ τοῦ σχολάρχου ἢ παρὰ τινος ἄλλου τῶν ἱερωμένων διδασκάλων, ὑπόθεσιν συνηθέστερον ἔχουσα τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἱεροῦ ἐπαγγέλματος, εἰς δ' οἱ μαθηταὶ προπαρασκευάζονται, καὶ τὰς χριστιανικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀρετὰς, οἷον τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, τὴν δικαιοσύνην, τὸν φόβον τοῦ θεοῦ, τὴν σωφροσύνην, τὴν φιληνθρωπίαν κτλ.

Ἄρθρ. 15. Οἱ τῶν ἀνωτέρω τάξεων μαθηταὶ παραγγέλλονται ὑπὸ τοῦ σχολάρχου κατὰ σειρὰν εἰς ἕκαστος,

νὰ διακονῶσιν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ νὰ ἀναγινώσκωσιν τὰς προτευχὰς· ὁ δὲ πρὸς τοῦτο ὀρισθεὶς, προθύμως ἀναδεχόμενος τὴν διακονίαν, ὀφείλει μετ' εὐλαθείας καὶ κατανύξεως νὰ ἀπαγγέλλῃ τὰ ἀναγινωσκόμενα· τὸ δὲ ἐπιτροχάδην καὶ ἀδιανοήτως ἀναγινώσκειν ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις ἀπαγορεύεται, ὡς ἀνάρμοστον εἰς τὴν ὀφειλομένην τῷ ἱψίστῳ εὐλαθείαν.

Ἄρθρ. 16. Κατὰ πᾶσαν κυριακὴν καὶ ἑορτὴν ἀπὸ τῆς δεκάτης πρωϊνῆς μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας, οἱ μαθηταὶ τῆς μὲν ἀνωτέρας τάξεως μελετῶσιν ἐκ τῶν ἁγίων Γραφῶν μέρος, ὀριζόμενα αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ σχολάρχου, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, τῶν δὲ κατωτέρων τάξεων εἰς ἄλλὰ ἱερά, ἢ ἀπλῶς ἠθικὰ ἀναγνώσματα ἐνασχολοῦνται, ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων διδασκάλων αὐτοῖς ὀριζόμενα ὡσαύτως. Τὰ ἀπαντώμενα ἐν τῇ μελέτῃ περιεργα σημειοῦσιν, ὡς καὶ τὰς ἀπορίας αὐτῶν, ὧν τὴν λύσιν ζητοῦσιν ἐπειτα ἐν εὐκαιρίᾳ παρὰ τοῦ ἀντίκοντος διδασκάλου.

Ἄρθρ. 17. Τετράκις τοῦ ἐνιαυτοῦ, δηλονότι ἐν ταῖς ἑορταῖς τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, τοῦ Πάσχα, τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐξομολογοῦνται πάντες καὶ μεταλαμβάνουσι τῶν ἀχράντων μυστηρίων μετὰ φόβου θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης.

Ἄρθρ. 18. Ἐὰν ἐν τῷ σχολεῖῳ δὲν ὑπάρχῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκκλησία, οἱ μαθηταὶ ἐκκλησιαζόμενοι κατὰ τὰς κυριακάς καὶ τὰς ἄλλας ἑορτάς, καθ' ἃς δὲν γίνεται διδασκαλία, εἰς ἐκκλησίαν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ σχολάρχου, συνοδευόμενοι εἰς αὐτὴν ὑπὸ ἐνὸς τῶν διδασκόντων· τὴν δὲ καθημερινὴν προσευχὴν ἐπιτελοῦσιν εἰς δωμάτιον τοῦ καταστήματος, ἀποκλειστικῶς εἰς εὐκτήριον οἶκον ἀφοιροῦμενον.

Ἄρθρ. 19. Λεπτομερεστέρα διαγραφή τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν κεφάλαιον ὀρίζει γίνεται ὑπὸ τοῦ σχολάρχου, συγκαταθέσει καὶ τῆς ἐφορευτικῆς τοῦ σχολείου ἐπιτροπῆς, καὶ ἐκτίθεται ἐπὶ πίνακος εἰς γνῶσιν τῶν μαθητῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ διαίτης καὶ θεραπείας τῶν μαθητῶν, καὶ περὶ ἱμνίων καὶ ἄλλων αὐτοῖς χρησίμων ἐπιπέλων καὶ σκευῶν.

Ἄρθρ. 20. Ἡ τροφή τῶν μαθητῶν, λιτὴ, καθαρὰ καὶ ὑγιεινὴ οὔσα, παρέχεται ἄφθονος, ἀλλ' ἀνευ χρήσεως καὶ οἴνου. Ἡ ἐξώθεν δὲ εἰσομιδὴ γλυκυμάτων, ἢ ἄλλων τοιούτων τρυφῆς ἐδεσμάτων ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρ. 21. Ὁ σιτισμὸς γίνεται ὡς ἑξῆς.

α.) Καθ' ἐκάστην μὲν μετὰ τὴν ἐωθινὴν προσευχὴν, τὰς δὲ ἑορτάς μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, δίδεται εἰς ἕκαστον μαθητὴν τεμάχιον ἄρτου μετὰ θερμοῦ τινος ποτοῦ, οἷον καφῆ κλπ. ἢ μετὰ ἀπλουστάτου προσφαγίου κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους.

β.) Κατὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν, ἢ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν, δίδεται τὸ ἀριστον.

γ.) Καὶ τὸ ἑσπέρας δίδεται ὁ δεῖπνος, κατὰ μὲν τὴν χειμερινὴν ἐξαμηνίαν τὴν ἕκτην ὥραν, κατὰ δὲ τὴν θερινὴν τὴν ὀγδόην.

Μετὰ τῶν μαθητῶν συνέσθιει καὶ ὁ σχολάρχης προ-
καθήμενος τῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρ. 22. Πᾶσι αἱ κατὰ τὸ τυπικὸν νηστεῖαι τη-
ροῦνται παρὰ πάντων τῶν ἐν τοῖς σχολείοις διαιτω-
μένων ἀπαρσβάτως.

Ἄρθρ. 23. Ὁ ἀσθενήσας μαθητῆς ὀφείλει νὰ γνωστο-
ποιήσῃ τῷτο ἄνευ ἀναβολῆς διὰ τοῦ ἐπιστάτου εἰς τὸν
σχολάρχην, ὅστις ἐπιτρέπει τὴν μεταφορὰν τοῦ πάσχον-
τος εἰς τὸ ὠρισμένον διὰ θεραπευτήριον δωμάτιον τοῦ
καταστήματος, καὶ μετὰ τοῦτο καλεῖται ἀμέσως εἰς
ἐπίσκεψιν αὐτοῦ ὁ τοῦ σχολείου ἰατρός. Ὁ δ' ἐπιστάτης
φροντίζει περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως
τῶν πρὸς θεραπείαν τοῦ ἀσθενοῦς ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ δια-
τασσόμενων, καὶ εἰς τῶν ὑπηρετῶν, διηνεχῶς πρὸς αὐτῶν
παριστάμενος, ὑπηρετεῖ εἰς τὰς χρεῖας αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 24. Ἐὰν ἡ νόσος χρονικὴ οὔσα ἢ ἄλλως δυσία-
τος ἀπαιτῇ μακροχρόνιον θεραπείαν, ὁ νοσῶν στέλλεται
εἰς τοὺς οἰκίους αὐτοῦ,

Ἄρθρ. 25. Τὸν ἐν τῷ μνησθέντι ἀνωτέρω Βασιλικῷ
Διατάγματι ὀριζόμενον λιτὸν ἱματισμὸν ὀφείλει νὰ ἔχη
ἕκαστος μαθητῆς διπλοῦν, ἐξ ὑφασμάτων εἰ δυνατόν
ἐγγυριῶν, κατώτερον μὲν διὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας
τιμιώτερον δὲ ὁποσοῦν διὰ τὰς ἐορτάς· ἦτοι, χιτῶνα
ποδῆρην μαῦρον ἐκ βάρβακος ἢ ἐξ ἐρίου· ζώνην κυανῆν
βαθειᾶν περιπόδια μαῦρα· καὶ ἐπενδύτην τοῦ αὐτοῦ
χρώματος ἐξ ἐρίου· καὶ ἔτι, διπλοῦν μέλανα σοῦφρον.
Πάντα δὲ ταῦτα εὐπρεπῶς ἐσχηματισμένα, κατὰ τὸν
τύπον τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ἐν τοῖς εὐαγέσι μοναστηρίοις
κοινοδιακῶς ζώντων.

Ἄρθρ. 26. Εἰσερχόμενος δὲ ὁ μαθητῆς εἰς τὸ σχολεῖον
ὀφείλει προσέτι νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὰ ἐξῆς· Ἄ. Κλίνην
μετὰ τῶν πρὸς πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους ἀναγκαίων ἦτοι
σιδηρὰ ὑπόβαθρα καὶ σανίδια, στρωμα, ἐραπλωμα διὰ
τὸν χειμῶνα, τέσσαρα σινδόνια, πρωτοκράλαιον μετὰ
δύο ὀψιδίων, τέσσαρα προσόψια καὶ ἐλαφρὸν σκέπασμα
διὰ τὸ καλυκαίριον κτλ.

Β'. Διὰ τὴν τράπεζαν, τέσσαρα χειρόμακτρα, ἐν ζευ-
γῶς μαχαιροπαιρούων καὶ κογλιάρων·

Γ'. Πρὸς ἐνδυμασίαν, τέσσαρα ὑποκάμισα, τέσσαρα
ἐσώβρακκα, ἐξ ζεύγη περιποδίων, τέσσαρα ἐσωκάρδια
καμιζόλας, δύο νυκτικούς σκούρους, τέσσαρα ῥινό-
μακτρα, δύο κτένια ἀραιὸν καὶ πυκνὸν, καὶ δύο ζεύγη
ἐμβάδων.

Ἐκάστου μαθητοῦ τὰ ἐνδύματα καὶ λοιπὰ αὐτοῦ
ἐπιπλα καὶ σκευὴ πρέπει νὰ φέρωσι τὰ ἀρκικὰ τοῦ
ὀνόματος καὶ ἐπωνύμου αὐτοῦ στοιχεῖα, πρὸς διάκρισιν.
Ἀναχωρῶν δὲ τοῦ σχολείου ὁ μαθητῆς, εἴτε ὡς τε-
λειώσας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ, εἴτε ὡς στελλόμενος εἰς
τοὺς οἰκίους διὰ χρονίαν ἢ δυσίατον ἀσθένειαν, εἴτε
ὡς ἀποπεμπόμενος, παρλαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ πάν ὅ, τι
αὐτῷ ἀνήκει.

Ἄρθρ. 27. Καθ' ἑκάστην δευτέραν τῆς ἐβδομάδος,
ἐν τῇ μεσημβρινῇ τῆς ἀνέστεως ὥρα, ἐτοιμάζοντες οἱ
μαθηταὶ τὰ πρὸς πλύσιν ἱμάτια αὐτῶν παραδίδουσιν

αὐτὰ, ἐνώπιον τοῦ ἐπιστάτου, εἰς τὴν πλύντριαν, ἡριθ-
μημένα κατ' εἶδος καὶ ἐν καταστήγῳ καταγεγραμμένα.
Ταῦτα δὲ καλῶς πλυμένα καὶ διωρθωμένα ἐπιστρέφει
αὕτη εἰς τὸν ἐπιστάτην τὸ σάββατον τῆς αὐτῆς ἐβδο-
μάδος.

Ἄρθρ. 28. Ἢ φροντίζετο περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν
περιοχομένων ἀπὸ τοῦ 24 ἄρθρου μέχρι τοῦ 26 ἀνα-
τίθεται εἰς τὸν ἐπιστάτην ὑπ' ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν καθόλου καὶ πρὸς ἀλλήλους.

Ἄρθρ. 29. Ἐπειδὴ σκοπὸς τῶν ἱερατικῶν σχολείων
εἶναι ἡ παιδείσις καὶ καταρτισμὸς ἀξίων τῆς ἐκκλησίας
λειτουργῶν καὶ ἠθικῶν τοῦ λαοῦ διδασκάλων, οἵτινες
μύλλουσιν ἐπὶ πάσης τῆς ζωῆς αὐτῶν περιστάσεως νὰ
διδάσκωσιν ἑαυτῶν διὰ τοῦ λόγου καὶ τοῦ ἰδίου παρα-
δείγματος τὴν εὐσέβειαν, τὴν εἰς τοὺς ἡγουμένους εὐπει-
θειαν καὶ πάσας τὰς χριστιανικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀρε-
τὰς, ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ὡς πρώτιστον καὶ γενικώ-
τατον καθῆκον ἀναγκαίως ἀνήκει εἰς πάντα μαθητὴν
ἱερατικοῦ σχολείου τὸ σπουδάζειν ὀλοψύχως ν' ἀποκτήσῃ
καὶ ἀσκήσῃ τὰς ἀρετὰς ἐκείνας, τὰς ὁποίας κεκλημένος
εἶναι νὰ ἐνσπεύρῃ καὶ καλλιεργῇ ἐν ταῖς καρδίαις
τῶν ἄλλων. Ὅθεν παρὰ παντὸς ἐν ἱερατικῷ σχολεῖῳ
μαθητοῦ ἀπαιτεῖται, καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου, ἀληθῆς
πρὸς τὰ θεῖα καὶ ἀνυπόκριτος εὐσέβεια, ῥυθμιζούσα ἐσω-
τερικῶς τὴν διάνοιαν καὶ ἐξωτερικῶς κανονίζουσα πᾶσαν
αὐτοῦ τὴν διαγωγὴν, ταπεινοφροσύνη, εὐπειθεια εἰς τοὺς
ἀνωτέρους, ἐπιμέλεια περὶ τὰ μαθήματα καὶ τὴν ἐκτέ-
λεσιν τῶν αὐτοῖς ἐπιβαλλομένων, εὐλικρίνεια, ἀλιγάρκεια
καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πρὸς πάντας. Οὕτως ἐκ νεότητος
ἐθιζόμενοι θέλουσι καταστήσει εἰς ἑαυτοὺς εὐκόλον, ἅμα
δὲ καὶ εὐαρεστον τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων
τῆς ζωῆς αὐτῶν καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐπαγγέλματος, εἰς ᾧ
παρασκευάζονται.

Ἄρθρ. 30. Ἄμα δοθῆ τὸ σημεῖον τῆς ἐξεγέρσεως,
ὀφείλει ἕκαστος νὰ ἐγερθῇ τῆς κλίνης καὶ, διευθετήσας
αὐτὴν μόνος, πλυθεὶς, κτενισθεὶς, ἐνδυσθεὶς, καὶ ἐν γένει
προσηκόντως εὐτρεπισθεὶς ν' ἀναλάβῃ οὕτω παρεσκευα-
σμένος, τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα.

Ἄρθρ. 31. Εἰς τὴν προσευχὴν, εἰς τὴν κατ' ἰδίαν ἐν
ποῖς σπουδαστηρίοις μ. λέτην καὶ εἰς τὰς παραδόσεις
ὀφείλει ἕκαστος τῶν μαθητῶν, τακτικῶς καὶ ἐγκαίρως
φροῦτων, νὰ μένη ἄχρι τέλους. Οὐδεμίᾳ ἀπουσίᾳ συγγω-
ρεῖται, εἰμὴ διὰ νόσον, ὅτε πρέπει νὰ γίνεται τοῦτο
ἐγκαίρως γνωστὸν εἰς τὸν προϊστάμενον· οὐδεμίᾳ ἀποχω-
ρησις, εἰμὴ διὰ φυσικὴν ἀνάγκην.

Ἄρθρ. 32. Γινόμενης τῆς προσευχῆς, ὀφείλει ἕκαστος
ἀτενῶς νὰ προσηλόγη τὸν νοῦν αὐτοῦ πρὸς τὸν θεόν,
ιστάμενος σὺλαθῶς καὶ κοσμίως, ἀκρετῆς τὴν κεφαλὴν
καὶ ἀποφεύγων πᾶσαν συνδιάλεξιν, ἢ ἀπὸ τύπου εἰς
τύπον μεταβάσιν.

Ἄρθρ. 33. Ἐπὶ παραδόσεως ὀφείλει ἕκαστος νὰ ἀκροᾷ
ζηταὶ τῶν μαθημάτων μετὰ προσοχῆς ἀτενοῦς, ἐν

καιρῷ δὲ τῆς κατ' ἰδίαν ἐν τοῖς σπουδαστηρίοις μελέτης καὶ ἐργασίας νὰ ἐνασχολῆται ἐπιμελῶς καὶ εὐτάκτως, ἀποφεύγων πᾶσαν ταραχὴν ἢ ἐνόχλησιν τῶν ἄλλων διὰ θορύβου, γέλωτος, λόγων ἢ κινήματων ἀτάκτων.

Ἄρθρ. 34. Πᾶς μαθητὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἐπαναλαμβάνῃ τὰ μαθήματα, νὰ προπαρασκευάζεται προσηκόντως πρὸς τὰ ἀκόλουθα μαθήματα, τοῦ δευτέρου τούτου περιοριζομένου μόνον ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ τάξει, καὶ μετ' ἐπιμελείας νὰ ἐκτελῇ τὰ ὑπὸ τῶν διδασκάλων ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ ἔργα.

Ἄρθρ. 35. Ὁρεῖται νὰ τηρῇ καθαριότητα εἰς πάντα, εἰς τὰ ἐπιπλα, τὰ ἐνδύματα, τὸ σῶμά του, τὰ βιβλία καὶ τὰ τετράδια. Ὡσαύτως νὰ προσέχη μὴ ῥυπαίνῃ ἢ φθείρῃ τὰ γραφεῖα, τὰς τραπέζας, τὰ καθίσματα, τὰ παράθυρα καὶ θύρας καὶ τοὺς τοίχους τοῦ σχολείου. Πᾶσα τούτων φθορὰ λογιζέται εἰς ζημίαν τοῦ φθειρόντος, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶνῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἢ ἀντ' αὐτοῦ ὁ ἐγγυητής.

Ἄρθρ. 36. Εἰς οὐδένα τῶν μαθητῶν συγχωρεῖται νὰ κείρῃ τὴν κόμην, οὔτε τὸν πώγωνα, οὐδὲ νὰ καπνίζῃ ὡσαύτως δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀπαγορεύεται αὐτοῖς ἢ εἰς τοὺς κοιτώνας, εἰς τὰ δωμάτια τῶν ὑπηρετῶν καὶ εἰς τὸ μαγειρεῖον εἰσοδῆς.

Ἄρθρ. 37. Ἐκτὸς τῆς ὥρας τῆς ἀνάσεως ἀπαγορεύεται εἰς πάντα μαθητὴν τὴ περιδιαβάξιν ἐν τῇ αὐλῇ ἢ τῷ κήπῳ τοῦ σχολείου· κατὰ δὲ τὴν ὥραν τῆς ἀνάσεως, ὅτε τούτο συγχωρεῖται, ἀπαγορεύεται ὁ θόρυβος, αἱ φωναὶ, οἱ καγχασμοὶ, τὰ πηδημάτα, ἢ τὸ ἀτάκτον τρέξιμον καὶ ἡ βλαβὴ φυτοῦ τινος ἐν τῇ αὐλῇ ἢ τῷ κήπῳ.

Ἄρθρ. 38. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα μαθητὴν τὸ εἰσάγειν εἰς τὴν σχολὴν πρὸς ἀνάγνωσιν βιβλία ἢ ἀνάγνωσις δὲν ἐπετρέπη, ἐπὶ προηγουμένη αἰτήσεως ὑπὸ τοῦ σχολάρχου.

Ἄρθρ. 39. Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσιν, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκωνται, νὰ προσφέρωσι τὸ προσήκον σέβας εἰς τὸν σχολάρχον καὶ τοὺς διδασκάλους, εἰς τὴν ἐφορευτικὴν ἐπιτροπὴν, εἰς τοὺς κληρικούς καὶ εἰς τὰς πολιτικά· ἄρχας, ὑπανιστάμενοι εἰς αὐτοὺς προσερχομένους.

Ἄρθρ. 40. Ἐκαστος μαθητὴς ὀφείλει νὰ ᾔναι εὐλαβὴς καὶ φιλαλήθης πρὸς πάντας μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς προϊσταμένους τοῦ σχολείου καὶ τοὺς διδασκάλους· τί ψεύδος τιμωρεῖται.

Ἄρθρ. 41. Οἱ μαθηταὶ ὀφείλουσιν νὰ διάγωσι πρὸ ἀλλήλους χρηστοῦτως, αἰδημόνως καὶ εἰρηνικῶς, ἀποφεύγοντες πᾶσαν ὕβριν, πᾶσαν χλεύην ἢ περιφρόνησιν καὶ πᾶσαν διὰ χειρῶν προσβολήν· ἔτι δὲ νὰ ἀγαπῶσι ἀλλήλους ὡς ἀδελφοὺς καὶ νὰ προτρέπωνται ὑπ' ἀλλήλων λόγῳ τε καὶ παραδείγματι, εἰς τὴν ὁμόνοιαν, τὴν σπουδὴν, τὴν ἠθικὴν τελειότητα καὶ εὐσέβειαν, καὶ πάντοτε προσέχοντες μὴ σκανδαλίζωσιν ἢ κωλύωσιν ἀλλήλους ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν. Ἐριδες καὶ λοιδορίαι, φατρίαι καὶ διαίρεσις ἢ μυστικαὶ συνελύσεις ἀπαγορεύονται ὅλως, γινόμεναι δὲ τιμωροῦνται.

Ἄρθρ. 42. Ἡ ἐπὶ ματαίῳ ἐπίκλησις τοῦ θεοῦ ὀνόματος, ἢ τῶν θεῶν καὶ ἱερῶν, ἢ ἀρά, καὶ βλασφημία ἢ αἰσχρολογία ἀπαγορεύονται αὐστηρῶς καὶ τιμωροῦνται.

Ἄρθρ. 43. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα μαθητὴν ἢ ἐκ τοῦ σχολείου ἐξοδος ἄνευ ἀδείας τοῦ σχολάρχου, ὅστις διδὼν ὑσάκις εἶναι ἀνάγκη τὴν ἀδειαν, ὀρίζει καὶ τὴν ὥραν, μέχρι τῆς ὁποίας δύναται νὰ παραταθῇ ἡ ἀπουσία τοῦ ἐξερχομένου μαθητοῦ. Οὗτος δὲ ἐπανερχόμενος ὀρεῖται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν δόντα τὴν ἀδειαν προεξάμενον, ἵνα ἐθεαιώσῃ τὴν ἔγκαιρον αὐτοῦ ἐπιστροφὴν.

Ἄρθρ. 44. Ὅσακις οἱ μαθηταὶ ἐξέρχονται τοῦ σχολείου ὀφείλουσιν νὰ ᾔναι σεμνῶς καὶ καθαρίως κῆρυξιμένοι· εἰς δὲ τὸν περίπατον νὰ συμβαδίζωσιν ἀνά δύο ἐν τάξει, διαλεγόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἡσυχῶς, καὶ δεικνύμενοι εὐπροσήγοροι πρὸς τοὺς ἀπαντῶντας.

Ἄρθρ. 45. Εἰς οὐδένα τῶν ἐκτὸς τοῦ σχολείου, οὔτε εἰς αὐτοὺς τοὺς οἰκείους τῶν μαθητῶν, συγχωρεῖται ἢ εἰς αὐτὸ εἴσοδος καὶ ἡ μετὰ τῶν μαθητῶν συνδιάλεξις, ἄνευ ἀδείας τοῦ σχολάρχου, ὅστις ὀρίζει καὶ τὴν ὥραν καὶ τὸν τόπον τῆς συνεντεύξεως.

Ἄρθρ. 46. Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἐπὶ παράδοσεως ἐπιπληττόμενον μαθητὴν δὲν συγχωρεῖται ἀπολογία, εἰμὴ μετὰ τὸ τέλος τῆς παραδόσεως, καὶ τότε μεθ' ἡσυχίας καὶ ταπεινότητος.

Ἄρθρ. 47. Ὅσακις οἱ μαθηταὶ προτίθενται νὰ ζητήσωσι τι παρὰ τοῦ σχολάρχου, ὀφείλουσιν ἐκλέγοντες κατάλληλον πρὸς τοῦτο ὥραν, νὰ ὑποβάλλωσιν εὐσχημῶς τὴν αἴτησιν, ἵνα μὴ φαίνωνται ὀκληροὶ ἢ αὐθάδεις.

Ἄρθρ. 48. Ὅπου καὶ ἂν ᾔναι οἱ μαθηταὶ, ὀφείλουσιν νὰ πολιτεύωνται κοσμίως καὶ εὐτάκτως πάντοτε, πρεπόντες μὴ δώσωσι τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν φύγου καὶ κακῆς ὑπονοίας κατὰ τοῦ χαρακτήρος αὐτῶν· ὅταν πρεπεῖ ν' ἀποφεύγωσι πᾶσαν ὑποκτον συναναστροφὴν, τὴν ἕσθον εἰς καφουρέια, καπνίσματα καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τῆς ὀνηρίας καὶ ἀργίας καταγωγία.

Ἄρθρ. 49. Ἄξιωπρεπὴς πολιτεία μάλιστα εἰς ἱερά προσήκει διὰ τοῦτο πᾶς μαθητὴς ὀρεῖται νὰ σπουδάζῃ γκαίως ἵνα περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν εὐγένειαν ἠθους, ὑφάρδια γλώσσης, στάσιν τοῦ σώματος καὶ χειρονομίαν εὐπρεπῆ καὶ εὐσημολύην προσώπου.

Ἄρθρ. 50. Πᾶς μαθητὴς ἐν τέλει ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ ἀκριβῶς τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τοῦ σχολείου, καὶ ἀγογγύστως καὶ ἄνευ ἀντιστάσεως νὰ ὑποκύπτῃ εἰς τὰς ἐπιβαλλομένας αὐτῷ ποινάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ πειθαρχίας τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 51. Ἡ ἀμέλεια, ἡ ἀπειθεια, ἡ ἀταξία καὶ τὰσα τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν τοῦ σχολείου ταραχασίως τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ σχολάρχου διὰ τῶν ἐσάρων πρώτων ποινῶν ἐκ τῶν ὀρισμένων ἐν τῷ ἠνωτέρῳ μνηθέντι περὶ κανονισμοῦ τῶν ἱερατικῶν σχο-

λείων διατάγματι, εφαρμοζομένων ἐπὶ βαρυτέρων παραβάσεων, ἢ ἐπὶ ἐπαναλήψεων τῶν ἐλαφροτέρων, ποινῶν ἀναλόγως βαρυτέρων· ὁ μὴ δεχόμενος ἀγογγύστως καὶ ἄνευ ἀντιστάσεως τὴν ποινὴν ὑποβάλλεται εἰς διπλάσιαν.

Ἄρθρ. 52. Ἡ πέμπτη δὲ καὶ βαρυτέρα ποινὴ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ διατάγματι σημειουμένων, ἢ ἀποβολή, προταίνεται εἰς τὸ Ἰπουργεῖον, καὶ ὅπως τὸ διάταγμα περὶ τούτου ὀρίζει, κατὰ τοῦ μαθητοῦ ὅστις δευθῆ κακότητος, ἢ διαρκῶς ἀμελής, ἢ ἀνεπανορθώτως ἀπειθήσῃ καὶ αὐθάδης, καὶ ἠθικῆς βελτιώσεως ἀνεπίδεκτος.

Ἄρθρ. 53. Τὰ ὄχι περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ πειθαρχίας τῶν μαθητῶν ὀριζόμενα λεπτομερέστερον ἔτι διαγραφόμενα, ὅπου κριθῆ ἀναγκαῖον, ὑπὸ τοῦ σχολάρχου συγκαταθέσει καὶ τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐκτίθενται ἐπὶ πίνακος πρὸς γνῶσιν τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 54. Ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνα-

τίθεται εἰς τε τὰς ἀρμοδίας ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς καὶ εἰς τοὺς σχολάρχας τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου 1857.

Ὁ Ἰπουργὸς
Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Περὶ δημοσιεύσεως Νόμου.

Ἡμεῖς Γ. Λασσάνης νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας βεβαιοῦμεν ὅτι, ὁ ἀπὸ 11 Ἀπριλίου ε. ε. περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρου διὰ τὸ ἔτος 1857 ΥΓ'. νόμος, περιεχόμενος εἰς τὸ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου ε. ε. ὑπ' ἀριθ. 10 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐτοιχοκλήθη ἐπὶ παρουσίᾳ ἡμῶν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις νομαρχεῖῳ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδιορισθὲν μέρος, σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἐξῆδῳμου ἔτους, ὡραν τετάρτην μ. μ. καὶ πρὸς ἀπόδειξιν συνετάξαμεν τὴν παρούσαν.

Ὁ Νομάρχης Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.